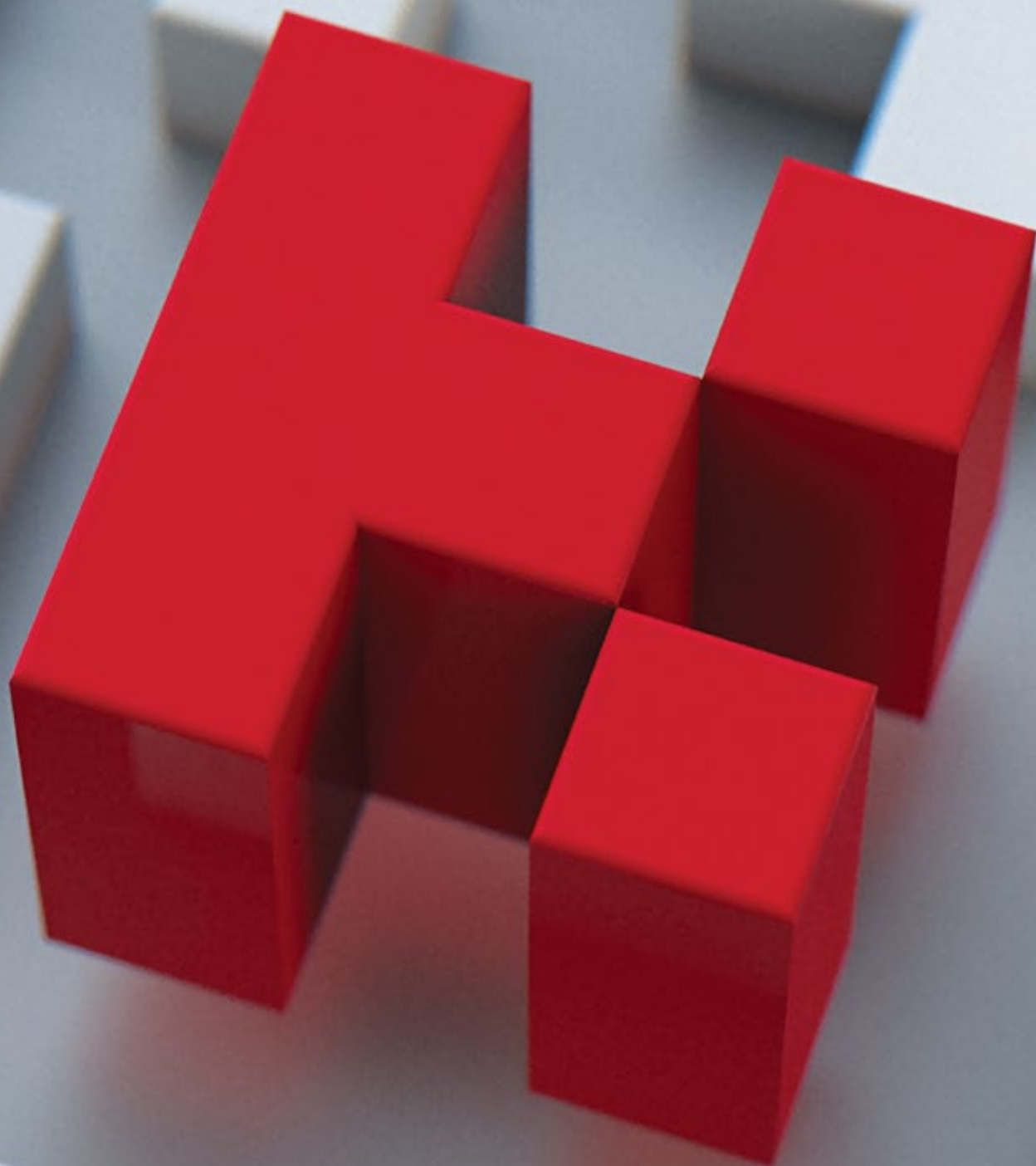

№21/ЛИПЕНЬ 2017

МОНОЛИТ

КОВАЛЬСЬКА
НЕРУХОМІСТЬ

СОЛОДКІ ЗНИЖКИ НА КВАРТИРИ

ДИНАСТІЯ
ЖИТЛОВИЙ КОМПЛЕКС

* Пропозиція діє з 15.05.2017 р. до 31.07.2017 р. та розповсюджується на визначені квартири, що розташовані в житловому комплексі по вул. Липківського, 37г. Кількість квартир, щодо яких діє пропозиція, обмежена. Вартість давальнік згідно з тарифами операторів. Детальніша інформація про умови пропозиції на сайті www.dynastiya.com.ua.
Будівельні роботи виконує ПАТ «Завод залізобетонних конструкцій ім. Світлани Ковальської». Ліцензія ДАБУ Серія АЕ №639789, від 30.03.2015 р. Дозвіл на виконання будівельних робіт №2249-Сп/С від 29.10.2010 р., виданий ІДАБК в м. Києві. Продаж здійснює ТОВ «КУА "ІНВЕСТ-КОНСАЛТИНГ"». Ліцензія НКЦПРП серія АЕ №288531 від 12.03.2014 р.

10

20

ЗМІСТ

04 НОВИНИ

Чи потрібен ще пісок? «Ковальська» планує перейти на альтернативний матеріал

05 Ще одне підприємство Групи «Ковальська» отримало сертифікат міжнародного стандарту ISO 9001:2015

-15% на квартири від «Ковальська Нерухомість» – смакуйте солодкі знижки

06 МОДЕРНІЗАЦІЯ

360 нових «працівників» – наш власний рухомий склад

10 ПІДПРИЄМСТВА ГРУПИ

З життя наших кар'єрів

14 НАШІ ЛЮДИ

Будівельники цифр

16 ТОП-ІНТЕРВ'Ю

Коли на роботі затишно, як у дитинстві

18 НОВИЙ ЖК

ПБГ «Ковальська» презентує новий житловий комплекс

20 ЗАХОПЛЕННЯ

Життя як гра

22 АРХІТЕКТУРА

Гори як на долоні: музей альпінізму Месснера

24 АВЕНЮ

Тротуарна плитка «Авеню» супроводжує киян на кожному кроці

26 ТОЧКА НА КАРТІ

Водні розваги

28 ГОНКА НАЦІЙ

На старт! Увага! Вперед!

30 АНОНС ПОДІЙ

Анонс культурних подій літа

22

26

МОНОЛІТ № 21

ЛИПЕНЬ/2017

Засновник та видавець:
ПБГ «КОВАЛЬСЬКА»
Свідоцтво КУ 787-424Р від 27.05.2016
Юридична адреса:
м. Київ, вул. Панаса Мирного, 4

Головний редактор: Юлія Турко
Куратор проекту: Ольга Пилипенко

Виконавець:
медіастудія
Custom Lab
www.customlab.ua

Фото: архів ПБГ «КОВАЛЬСЬКА»
Періодичність: 4 рази на рік
Наклад: 3 000 примірників
Номер підписано до друку: 03.07.2017 р.
Під час використання матеріалів посилання на журнал обов'язкове. Відповідальність за точність наведених фактів, цитат, власних імен та інших даних несуть автори. Редакція може публікувати статті у порядку обговорення, не поділяючи думки автора.

“ ГОТОВНІСТЬ
ПРИСЛУХАТИСЯ
ДО ЧУЖОЇ ДУМКИ
І ПРИЙНЯТИ
ПРОПОЗИЦІЇ, ЯКІ
ДОЦІЛЬНІШІ ЗА
МОЇ, НЕЗМІННО
ДОПОМАГАЛИ
МЕНІ УСІ 40 РОКІВ,
ЩО Я ЗАЙМАЮСЯ
БІЗНЕСОМ. ”

Олександр Пилипенко,
Президент ПБГ «Ковальська»

ЧИ ПОТРІБЕН ЩЕ ПІСОК? «КОВАЛЬСЬКА» ПЛАНУЄ ПЕРЕЙТИ НА АЛЬТЕРНАТИВНИЙ МАТЕРІАЛ

Ефективне використання відходів виробництва на щебеневих кар'єрах, переробка гранітного відсіву на штучний пісок та збереження природних ресурсів – невід'ємна практика європейської промисловості.

ПБГ «Ковальська» належить саме до тих виробників, які працюють за сучасними технологіями, постійно вдосконалюючи якість і розширюючи асортимент продукції.

На своїх кар'єрах «Ковальська» освоїла технологію переробки гранітного відсіву і відходів виробництва на гранітний пісок фракції 0,63-2 мм.

Основна перевага такого піску, порівняно з річковим, – висока адгезія (зчеплення) зерен. Завдяки такій властивості можна досягнути значного збільшення міцності бетону, тротуарної плитки, конструктивного бетону, бордюрів, будівельних блоків і дорожнього покриття.

«Ми провели випробування різних видів бетону, частина яких була виготовлена із застосуванням гранітного піску, а частина із річкового. У першому випадку результати показали суттєве збільшення якісних характеристик продукції за показниками міцності, водопроникності та морозостійко-

сті. Це означає, що ми на правильному шляху. Тим більше, завдяки власному рухомому складу залізничних вагонів, ми незалежно та оперативно можемо постачати матеріал на будь-яке наше підприємство», – такий коментар дав Сергій Гончаренко, начальник департаменту закупівель та контрактної політики ПБГ «Ковальська».

Він також додав, що штучний гранітний пісок, виготовлений шляхом збагачення відсіву подрібнення, дає змогу зробити виробництво більш економічно ефективним. А це серйозний привід збільшити обсяги виробництва цього матеріалу у майбутньому.

ЩЕ ОДНЕ ПІДПРИЄМСТВО ГРУПИ «КОВАЛЬСЬКА» ОТРИМАЛО СЕРТИФІКАТ МІЖНАРОДНОГО СТАНДАРТУ ISO 9001:2015

24 квітня 2017 року підприємство «Термінал-М» отримало сертифікат французької інспекційно-сертифікаційної компанії «Бюро Верітас» (№UA228463) у сфері розробки та виробництва будівельних сумішей та водно-дисперсійних матеріалів для внутрішніх і зовнішніх робіт.

«Проходження такої сертифікації свідчить про те, що підприємство «Термінал-М» – це високотехнологічний комплекс, який злагоджено функціонує. Тут чітко розподілені обов'язки, дотримуються правил і процедур виробництва, а також висококваліфікований персонал, що здатний ефективно виконувати свою роботу. ISO 9001:2015 – одна із важливих переваг нашого заводу, на якому виготовлена продукція відповідає усім вимогам, що до неї висувають», – коментує Василь Немикін, директор заводу «Термінал-М».

-15% НА КВАРТИРИ – СМАКУЙТЕ СОЛОДКІ ЗНИЖКИ

Не звикли відмовляти собі у задоволенні? Обожаєте солодке та цінуєте справжнє? Тоді пригोщайтеся – квартира у центрі столиці зі знижкою до 378 000 грн!

Вражаючі знижки у розмірі 15% розповсюджуються на 1 та 2-кімнатні квартири у ЖК «Династія», площею від 47,09 кв. м до 95,30 кв. м.

«Такий сюрприз – це наш подарунок інвесторам до літа. А вже завершення будівництва нового житлового комплексу відбудеться вже наприкінці 2017 року і вартість житла прогнозовано зросте. Хто цікавиться ринком нерухомості, розуміє – ця можливість унікальна», – коментує Дмитро Плосконос, керівник відділу продажу об'єктів нерухомості ПБГ «Ковальська».

Пропозиція діє з 15.05.2017 року. Кількість квартир, що беруть участь в акції, – обмежена. Раді будемо вас вітати в наших офісах продажу!

Детальні умови акції можна дізнатися за тел.: (044) 393-02-38 або на сайті: dynastija.com.ua

360 НОВИХ «ПРАЦІВНИКІВ» — НАШ ВЛАСНИЙ РУХОМИЙ СКЛАД

Неабиякий показник для будь-якої компанії – незалежність від зовнішніх факторів та можливість самостійно забезпечувати виробництво необхідними ресурсами. ПБГ «Ковальська» у цьому напрямку активно розвивається. Останній зі здобутків – власний рухомий склад із 360 вагонів для транспортування щебневої продукції з кар'єрів компанії.

ПБГ «Ковальська» завжди вирізнялася стрімким розвитком, а тому нарощування темпів виробництва та збільшення обсягів продукції – характерні для компанії речі. Доставка сировини на підприємства Групи у Києві та Чернігові відбувається швидко та чітко за графіком, незалежно від впливу зовнішніх факторів. З часом наявних ресурсів стало недостатньо, аби задовольнити логістичні потреби компанії у повному обсязі. Було прийняте рішення придбати власні залізничні вагони.

ЯК БУЛО РАНІШЕ...

«Укрзалізниця» забезпечувала наші потреби у вагонах на 50%, що створювало проблеми з постачання щебеню на підприємства. Тобто ситуація була такою: склади наших кар'єрів були заповнені щебенем, а підприємства відчували дефіцит сировини. Крім того, вагони цього типу – так звані напіввагони – довго і незручно розвантажувати. Тому з початку 1990-х років ми почали використовувати обрізні цементовози – вагони, яким ще на заводі зрізали дах. Їх вантажать, як звичайні вагони. При цьому розвантажити цементовоз

може одна людина за 20 хв., у той час як для напіввагона потрібно 6-8 осіб і понад 3 години», – розповідає Сергій Гончаренко, начальник департаменту закупівель та контрактної політики ПБГ «Ковальська».

«У 2014 році багато вагонів Укрзалізниці залишилися на території ДНР. Для прикладу, залізничний парк Укрзалізниці, яким ми користувалися, скоротився на 18-20 тисяч одиниць. При цьому потреби в них постійно зростали. Крім того, наявні вагони постійно потребували ремонту, а багато з них виходили з ужитку через закінчення терміну придатності. Національний перевізник придбав на той час тільки 126 нових вагонів, тож дефіцит транспорту з кожним роком зроставав. Група «Ковальська» не могла ризикувати, тому було прийнято рішення закупити власний вагонний парк», – додав Сергій Гончаренко.

У ПОШУКАХ РІШЕНЬ

Процес пошуку був довгим і цікавим. Спеціалісти розглядали безліч варіантів. Від закупівлі моделей, що вже були у використанні, відмовилися майже одразу через нетривалий термін їхньої придатності. Крім того, постійно вкладати кошти в ремонт економічно недоцільно.

Тож взялися до аналізу ринку виробництва вагонів. Виявилось, що

жоден з українських виробників не має міжнародного сертифіката якості, тому вітчизняні вагони можуть курсувати лише Україною і відправити їх за кордон немає жодної можливості. Моделі наших вагонів не відповідають сучасним вимогам – ціна висока, а вантажопідйомність не змінилася з радянських часів.

Тому наші спеціалісти звернули увагу на білоруських виробників. Цікаво, що білоруси ніколи не виготовляли вантажних вагонів, лише пасажирські, але один зі своїх заводів у Могильові переобладнали і почали працювати у цьому напрямку. Вони змінили стандартну форму вагонів, зробивши її опуклою. Таким чином, вагон може перевозити 70-71 тону щебеню замість 65, а це плюс 6 тонн до кожного перевезення.

360 НОВИХ «ПРАЦІВНИКІВ»

Після тривалих переговорів з постачальником з березня 2017 року 360 нових вагонів почали працювати на Групі «Ковальська». Кількість одиниць для закупівлі була точно розрахована для потрібного мінімуму.

На сьогодні за показниками вивантаження, вантажопідйомності і швидкості здійснення повного циклу між кар'єрами у Коростені і Києвом ці моделі на 90% забезпечують нашу потребу у вагонному парку для власних перевезень сировини.

“Група «Ковальська» не могла ризикувати, тому було прийнято рішення закупити власний вагонний парк”

З ЖИТТЯ НАШИХ КАР'ЄРІВ

Як скляна ваза народжується з піщинки, так будинок починається з гранітного камінчика. Видобуток щебеню – один із перших етапів у великому ланцюзі діяльності наших підприємств. До складу Групи «Ковальська» входять два гранітні кар'єри – «Омелянівський» і «ТНК «Граніт». Ми вирішили дізнатися про трудові будні сировинних підприємств і поспілкувалися з їхніми новими керівниками.

Для підприємства такого масштабу, як ПБГ «Ковальська», власна сировинна база – не розкіш, а необхідність. Нам пощастило мати у своєму розпорядженні два потужні видобувні кар'єри, які забезпечують необхідним обсягом сировини усі наші будівництва. Обидва кар'єри розташовані у Житомирській області. За останні роки на них відбулося багато змін: проведена модернізація обладнання, удосконалені технології видобутку, зросла потужність і якість продукції. Ще одна важлива зміна, яку слід відмітити на «Омелянівському кар'єрі» та його дочірньому підприємстві «ТНК «Граніт», – це оновлення керівного складу.

«ОМЕЛЯНІВСЬКИЙ КАР'ЄР»: СУЧАСНІСТЬ І ПЕРСПЕКТИВИ

У березні 2017 року директором кар'єру став Станіслав Ненько. До цього часу він 5 років працював головним механіком підприємства, тож через його руки у прямому сенсі цього слова пройшли усі модернізації, ремонти і технічні оснащення. І якщо спочатку Станіслав Володимирович безпосередньо втілював усі зміни в життя, то зараз почав керувати процесами особисто.

На нову посаду керівник прийшов не лише з глибоким розумінням усіх внутрішніх процесів, а й зі своїм баченням майбутнього розвитку. Власне, це колективна стратегія змін, яка вже частково почала реалізовуватися і зараз потребує розширення та контролю.

Кар'єра на кар'єрі

Євген Федорук,
директор «ТНК «Граніт»

Моноліт: Ви – технолог, але посада директора передбачає не лише знання технологій, але й застосування бізнес-підходу. Як ви плануєте справлятися з цим завданням?

Євген Федорук: Власне мене як людину, що знає виробництво із самого низу, складно чимось здивувати. З такою базою знань відкриваються усі можливості діяти. Тож бізнес-вмінь і навичок набуваю в процесі, маючи технічний досвід за спиною. Це допомагає розуміти, куди потрібно рухатися далі.

М.: А які плани на майбутнє? Можливо, збільшення продукції на експорт чи ліцензія на видобуток піску?

Є. Ф.: У найближчих планах – удосконалення того, що вже існує. Ми маємо потужну сировинну базу, треба модернізувати технології. Можливо, наслідком стане вихід на експортний ринок. Поки що ми на 80% забезпечуємо потреби у сировині Групи «Ковальська», тому потрібно набирати обертів. Наша продукція повністю сертифікована за ISO-стандартами, тож готова до міжнародного експорту. Щодо піску – це питання для вирішення на більш високому рівні. У нашому регіоні родовищ немає, тому слід шукати землі зі зручною логістикою. Ми, як технічні спеціалісти, готові і до такого проекту.

У найближчих планах – модернізація третього корпусу (його лінії ДСЛ-1), який працює ще на застарілому обладнанні. Удосконалення продуктивності приладів збільшить обсяги випуску щебеню та його якості, а це приведе до суттєвої економії для Групи «Ковальська» – не доведеться закуповувати сировину у зовнішніх постачальників.

З 2006 року на «Омельянівському кар'єрі» працює лінія мокрого збагачення відсіву, а з 2015 року тут почали переробляти відходи на дрібну фракцію, 0,63-2 мм, тобто штучний пісок. Для цього встановили фінську техніку, збільшили потужність. Фракцію 2,5 мм заводи швидко розбирають для своїх потреб. Її використовують для виготовлення бетону, плит, тротуарної

плитки. У перспективі – розширити сферу її застосування.

ШЛЯХИ РОЗВИТКУ «ТНК «ГРАНІТ»

«ТНК «Граніт» знаходиться за кількома кілометрами від «Омельянівського кар'єру». Підприємство об'єднує не лише тісна співпраця, а й дружні стосунки між новими директорами. Новий керівник «Граніту» Євген Федорук тривалий час працював головним інженером «Омельянівського кар'єру». Тому у всіх питаннях: робочих, кадрових, технічних та навіть особистих – Євген Михайлович завжди має підтримку та надійне плече в особі Станіслава Ненька.

Наразі усі сили спрямовані на підвищення потужності та модернізацію під-

приємства. Одна з ліній Омелянівського кар'єру була переведена на «ТНК «Граніт». Це дало змогу збільшити видобуток продукції на 45 тисяч тонн. Нова лінія повністю автоматизована, тому зводиться до мінімуму людський фактор. Наразі триває етап налагодження виробництва, тож ці показники можна збільшити.

Ще одна лінія на підприємстві вже зроблена за європейським стандартами, проте попередня лінія досі працює. Тривають роботи з підготовки до її реконструкції. 70% обладнання застаріло, не змінювалося ще з радянських часів, тому оновлення техніки – один із найближчих пріоритетів.

ЧИМ ЖИВУТЬ КАР'ЄРИ

Одне із досягнень не лише кар'єрів, але й усього холдингу в цілому – влас-

ний рухомий склад із 360 нових вантажних вагонів. Їхня поява набагато полегшила роботу видобувних підприємств. Через дефіцит вагонного парку в Україні було складно забезпечити відвантаження щебеню на підприємства «Ковальська». А зараз новий склад повністю забезпечує потреби усього підприємства і гарантує безперебійну роботу на кар'єрах.

А ось над кадровою проблемою, яка завжди гостро стояла на видобувних підприємствах, новим керівникам доведеться попрацювати. Складні умови виробництва та невисока зарплата постійно викликають швидкоплинність кадрів. І хоча останнім часом покращилися умови праці, а заробітна плата зросла на 15%, питання з працівниками залишається актуальним.

Тримати руку на пульсі

Станіслав Ненько, директор підприємства «Омелянівський кар'єр»

Моноліт: У Олександра Сергійовича Пилипенка є вислів: «Раз на рік чи раз на місяць кожен директор має знімати піджак і бруднити руки». Ви готові зняти піджак і стати до роботи?

Станіслав Ненько: Хоч зараз готовий! Я все життя зв'язаний з технікою. Це завжди було, є і буде зі мною. У нас таке виробництво, що ми на роботі цілодобово. На кар'єрі завжди треба тримати руку на пульсі. Я майже щодня спілкуюся з механіком, обговорюємо усі справи. З іншими працівниками контакт є завжди.

М.: Як за 5 років змінився підхід до роботи?

С. Н.: Усе змінилося повністю. Завдяки комп'ютерним технологіям один клік запускає процес. Це дозволяє оптимальніше долучити людей, краще керувати і контролювати. Є відеонагляд, тому можна оперативно реагувати на ті чи інші обставини.

Та найголовніше – змінилася свідомість. Кожен побачив, що працює на результат. Чим вища якість щебеню, тим більшу винагороду отримують працівники. Усі згуртовані і діють, як команда. Як на мене, внутрішньо мотивовані люди – головна рушійна сила успішного підприємства.

БУДІВЕЛЬНИКИ ЦИФР

Дванадцять жінок і один начальник – саме такий склад має бухгалтерія «ЗЗБК ім. С. Ковальської». Ця дружна команда відповідає за документообіг і рахунки. Їхні робочі місця нагадують цехи виробництва, тільки замість бетону та приладів тут папери, цифри і комп'ютерні програми. Про життя відділу нам розповіли головний бухгалтер ПАТ «ЗЗБК ім. С. Ковальської» Денис Стоянов та його чарівні колежанки.

Свій шлях на підприємстві Денис Іванович розпочав у 2001 році як звичайний бухгалтер у відділі реалізації. Через кілька років, коли з'явилося будівельно-монтажне управління, він перейшов туди працювати, щоб керувати бухгалтерською частиною. А ось посада головного бухгалтера «ЗЗБК ім. С. Ковальської» стала для Дениса Стоянова, як він сам зазначає, справжньою несподіванкою: «Моє призначення у 2004 році виконуючим

обов'язки було неочікуваним. Я справді був здивований. Одного дня Олександр Сергійович (Пилипенко – прим. ред.) викликав мене до себе і запропонував цю посаду. Сказав: тут або пан, або пропав. Або впораєшся, або так і залишишся вести первинну документацію. І якщо я досі тут, отже, все вийшло!»

Спочатку було дійсно складно, адже відповідного досвіду у Дениса Івановича не було. Проте запорукою свого успіху і тією складовою, яка до-

помогла з усім впоратися, він вважає досконале знання всіх внутрішніх процесів. «Я пройшов шлях із самого низу, вивчаючи усі документи. Ніхто мені не допомагав, тому довелося тут «оселитися» і самотужки в усьому розібратися. Олександр Сергійович знав, що ризикує, але все одно довірився мені. Тож це був стимул виправдати усі сподівання», – розповідає головний бухгалтер «ЗЗБК ім. С. Ковальської».

ЯК ПРИБОРКАТИ РАХУНКИ

Робота бухгалтера вимагає уважності, прискіпливості та високої відповідальності. Крім того, у цій справі багато залежить від документації. Щороку змінюється законодавство, і за цим потрібно слідкувати, особливо за оновленнями системи документообігу. За час роботи у команді Стоянова виробилися певні критерії та власний підхід до справи. З'явилися партнери, яким можна сміливо довіряти. Нові послуги, компанії, товари – все ретельно перевіряють. Якщо на паперах немає візи відповідного відділу, то кожній деталі приділяють особливу увагу. Та навіть за таких перевірок трапляються невідповідності. Проте і з ними працівники відділу справляються. Адже лише той, хто не працює, не припускається помилок.

Допомагають у роботі нашим бухгалтерам комп'ютерні програми, досвід колег та підтримка один одного. Час від часу Денис Іванович відвідує спеціалізовані семінари та ділиться почутим з колегами.

ЖІНОЧИЙ КОЛЕКТИВ

І хоча справ головному бухгалтеру вистачає, робити їх удвічі приємніше серед 12 чарівних помічниць. Жоден відділ на «ЗЗБК ім. С. Ковальської» не може похвалитися таким цікавим кадровим складом. *«Я завжди працював з жінками. Навіть коли навчався, у групі було 25 дівчат і 3 хлопці. Життя саме веде мене таким шляхом. Тому знаю, що жінки бувають дуже емоційними. Проте я спокійно ставлюся до будь-яких моментів, і це рятує. Тим паче, я давно звик до жіночих характеристик – у мене вдома дружина, дві доньки і навіть собака жіночої статі»*, – розповідає Денис Іванович.

ЧАС ПРАЦЮВАТИ І ЧАС ВІДПОЧИВАТИ

Бухгалтер – посада серйозна, але є місце цікавому дозвіллю. Так, завдяки ініціативі Дениса Стоянова на підприємстві відзначають День бухгалтера. На святі збираються бухгалтери усіх підприємств Групи. Цікаво, що саме тут багато хто вперше познайомився із колегами з інших відділів, хоча при цьому постійно спілкувалися щодо робочих моментів телефоном. Виявилось, що особисте знайомство полегшує роботу та робить її приємнішою.

Галина Мельниченко, провідний бухгалтер «ЗЗБК ім. С. Ковальської»

Моноліт: Скільки часу Ви вже тут працюєте?

Галина Мельниченко: 34 роки!

Це моє перше місце роботи і аж до цього часу.

М.: Нічого собі, мабуть, справді дуже затишно тут у відділі. Ви, напевно, ще на рахівницях робили звіти?

Г. М.: Так, було таке. А ще була машинка «Іскра», і ми там пальчиком рахували. Та з того часу багато змінилося, обладнання стало досконалим, що полегшує нашу роботу і зменшує ризик помилитися.

М.: У вас такий великий досвід, що мабуть і сам Денис Іванович приходить за порадою?

Г. М.: (Сміється) Буває по-різному. У нас у колективі чудові відносини. Усі нюанси вирішуємо разом. Якщо трапляється щось, Денис Іванович вислухає ситуацію, подумає, а потім розв'яже її. Ми завжди почуваємося за міцною спиною і знаємо, що рішення будуть справедливими та зваженими.

М.: За що ви любите свою роботу? Це ж так відповідально...

Г. М.: У мене з дитинства чудова пам'ять, тому цікаво її застосовувати у роботі. А ще подобається спілкування з людьми. Бухгалтер – це не означає, що ми тільки з цифрами та рахунками маємо справу. Тут і люди важливі.

Юлія Дяченко, до травня 2017 – заступник головного бухгалтера «ЗЗБК ім. С. Ковальської»

Моноліт: Юліє Вікторівно, ви – друга людина у відділі. Чи не складна така відповідальність?

Юлія Дяченко: Спочатку було складно. Я стала до роботи через три місяці після народження доньки і майже одразу отримала цю посаду. Роботи було багато, але коли поруч є надійне плече, це додає сил та впевненості. Денис Іванович як начальник – людина, з якою приємно працювати і на яку можна завжди покластися.

М.: Коли буває найскладніше?

Ю. Д.: Коли Денис Іванович йде у відпустку. Тоді ми відчуваємо його відсутність. З'являється багато адміністративної роботи, тож нам не доводиться відпочивати. Інколи навіть телефоную йому. Хоча коли я йду у відпустку, він – мені. Отак усі і відпочиваємо – з ноутбуками і на зв'язку. Добре, що документообіг зараз більш електронний, і це полегшує нашу роботу.

М.: Чим вам подобається робота у «Ковальській»?

Ю. Д.: Після технікуму, я працювала у маленькій компанії. А коли прийшла сюди, то була вражена – такий величезний завод з великою кількістю людей. Працювати було і є цікаво. Щоразу нові завдання і виклики. Хоча, скажу чесно, бажання працювати бухгалтером у мене не було. Мій тато про це мріяв, та я відмовлялася. Але здобула ще одну освіту – бухгалтерську, працюю саме за нею. Ні на мить те не жалкую.

Усі ми колись були новачками – у школі, на роботі, під час подорожі до нового міста... Пригадайте, що ви відчуваєте, коли вперше приходите на роботу? Напевно, хвилювалися та водночас відчували присмак неймовірно цікавого. Герой нашої рубрики – Дмитро Кальчевський – працює на заводі близько 8 місяців. Як для новачка він впевнено і завзято взявся до роботи. Про те, як начальник складу готової продукції заводу «Бетон Комплекс» почуватися на новому місці та які завдання йому доводиться щодня вирішувати, читайте у нашому інтерв'ю.

КОЛИ НА РОБОТІ ЗАТИШНО, ЯК У ДИТИНСТВІ

Моноліт: Пане Дмитре, на одній зі своїх попередніх робіт Ви працювали 15 років. Чому вирішили змінити місце?

Дмитро Кальчевський: У житті настає такий момент, коли хочеш розвиватися та рости. Коли стільки років працюєш в одній компанії і тривалий час на одній посаді, то стаєш чудовим фахівцем, досягаєш досконалості, але потім хочеш рухатися далі. І я вирішив, що треба змінюватися. Розглядав різні пропозиції щодо роботи, натрапив на вакансію у ПБГ «Ковальська» і відчув, що хочу спробувати свої сили.

М.: Вас захопила назва компанії, бо вона на слуху, чи вже чули якісь відгуки від колег і знайомих?

Д. К.: Звісно, бренд «Ковальська» був мені знайомим. Не секрет, що підприємство є одним з лідерів будівельної галузі в Україні. Я знав, що компанія працює відкрито. Усі працівники мають високі доходи і, найголовніше, вони прозорі. Крім того, сподобалося, що робота, на яку шукали спеціаліста, – це новий проект. Мені дуже цікаво створювати щось з самого початку. Взагалі, я як людина, вихована у 1980-х, ціную, що компанія зберегла усі попередні здобутки, обладнання заводів, техніку, осучаснила її, доповнила і на цій основі будує свою діяльність. Відчувається, що люди мають високу мотивацію для роботи. Потрапити сюди складно, фахівці тут працюють довго, отже, їм тут подобається.

“У компанії працювати просто, адже керівництво відкрите до діалогу.”

М.: Чи змінилися Ваші враження після півроку роботи?

Д. К.: Скажу так: виправдалися усі очікування, а ще я зробив багато приємних відкриттів. Пам'ятаю, як вперше прийшов і Тетяна Володимирівна з відділу кадрів знайомила мене з підприємством. Я роздивлявся на всі боки – усі ходили в будівельних касках. Це мене дуже вразило. Та найбільше здивувало, коли сказали, що за шкідливість робіт дають ще й молоко. Це було неймовірно – ніби приємний спогад з минулого. Ця фраза мене остаточно підкорила. Виникло відчуття, що тут панує країна дитинства, безпечний і затишний світ, де все складається добре, а проблеми вирішують швидко та легко. Це відчуття залишилося зі мною і дотепер. Мені є з чим порівнювати – у цій компанії усе набагато простіше, адже керівництво доступне і відкрите до діалогу.

М.: Розкажіть про проект, над яким Ви працюєте.

Д. К.: Виготовлена продукція зберігається у цеху бетонних виробів. З часом стало зрозуміло, що кількість того, що виробляють і залишають на складі, дуже велика. Тож вирішили розділити цех на дві окремі структури – виробництво і склад. Власне я і керую складом готової продукції. Обидві ці частини між собою взаємодіють, але кожна виконує свою функцію. Цех виробляє, а склад зберігає, дозволяє отримати товар, правильно оформити залишки тощо. Наше завдання – контролювати кількість продукції: скільки надійшло, стільки було видано.

М.: Скільки людей працює на складі?

Д. К.: Зараз, крім мене, у штаті один комірник, двоє різноробів і 10 водіїв навантажувачів. Ми ще розвиваємося, але наразі така кількість працівників забезпечує роботу складу.

М.: У багатьох існує уявлення, що склад – це величезне розмаїття речей, просто потрібно знати, де що лежить.

Д. К.: У певному сенсі так і є, але потрібно ще знати, скільки чого лежить і хто його забрав. Насправді у влаштуванні складів все набагато складніше. На початку 2000-х я пішов працювати до мережі супермаркетів «Фуршет» і за 15 років пройшов шлях від вантажника до начальника розподільчого цеху. Потім у іншій компанії спробував себе на новій посаді і побачив, як будують склади, як упорядковують товари, як організовують контроль за відвантаженням. Це великий складний механізм, який потребує точності й уважності.

М.: Що вже вдалося зробити для облаштування такої системи на нашому підприємстві?

Д. К.: Один зі складів ми повністю модернізували. У цьому допомогли ІТ-спеціалісти та власники, які закупили програму, можливо, єдину в Україні, яка показує, що і як треба робити. Гадаю, на сьогодні це найкраще обладнання для складів. Приємно, що ми є піонерами цього продукту. Гадаю, що згодом ця програма буде затребуваною і на інших ринках. Також у роботі ми використовуємо ВМС – програму, яка дає можливість відслідковувати рух продукції на складі. Працюючи зі сканерами, можна бачити в електронному вигляді, де яка продукція знаходиться.

М.: Відчувається, що у Вас все під контролем.

Д. К.: Намагаємося. Сучасні технології допомагають. Програми полегшують працівникам роботу, а керівникам – контроль над процесами.

М.: А хто Ви за освітою? Де всьому навчилися?

Д. К.: Я маю дві спеціальності – технік-автомеханік та економіст підпри-

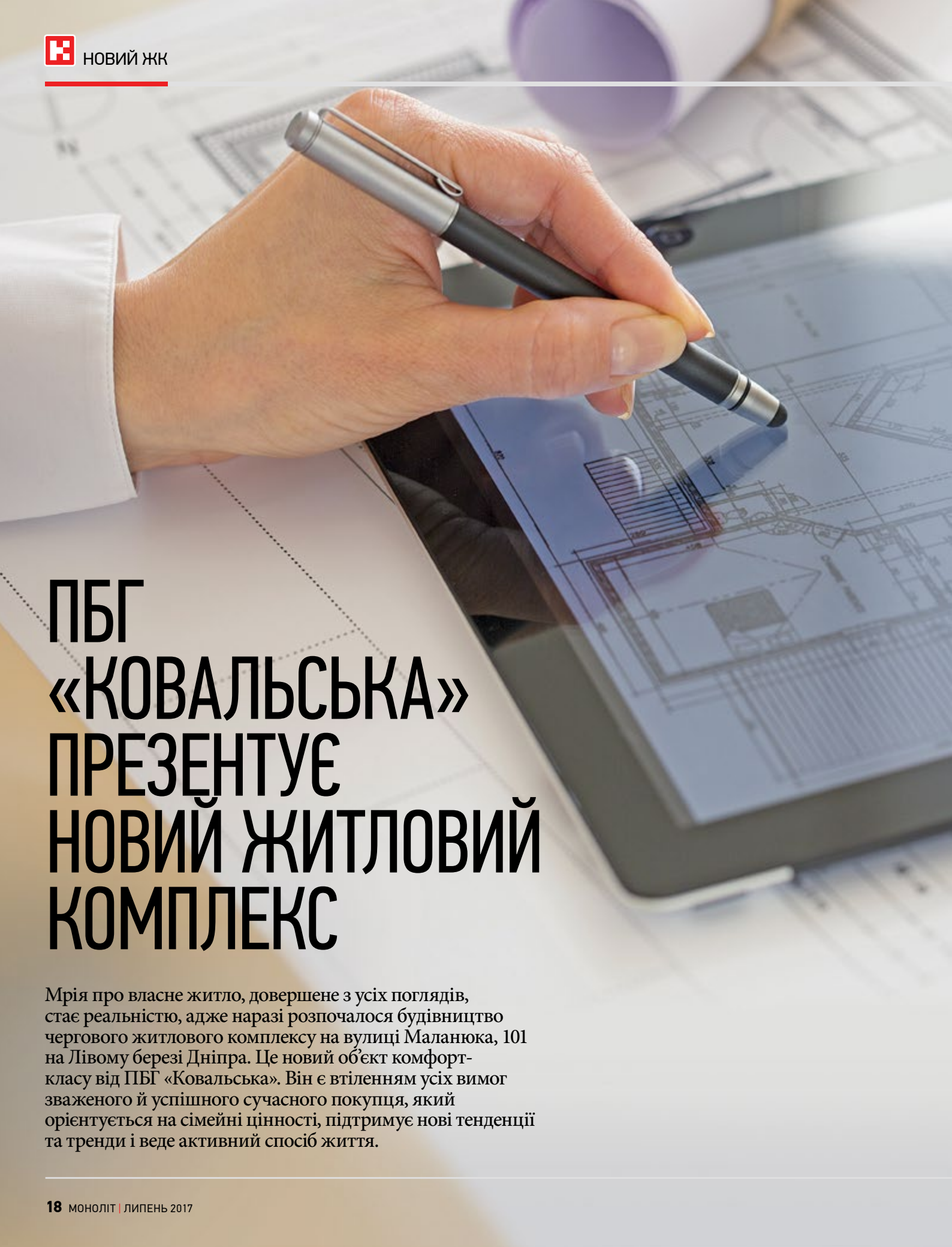
ємства. За жодним із фахів не працював, проте ніколи не жалкував, що навчався. Народився у Яготині і ще у 15 років вступив до Індустріального технікуму. Потім на початку 2000-х відчув, що треба розвиватися, і почав отримувати іншу освіту на факультеті економіки. Крім освітніх закладів, моїми вчителями були життя і робота.

М.: Як Ви проводите дозвілля?

Д. К.: Люблю рибалити. Інколи на вихідних, поки мої дівчата сплять, готую їм сніданки. Прокидаюся рано, то чому б не зробити доньці і дружині приємно?

М.: Яка страва Вам вдається найкраще? Невже борщ?

Д. К.: Я люблю готувати рибну юшку, а ще страви на грилі. А борщ завжди доручаю дружині. Навіть тещі кажу, коли вона пригощає: «Вибачайте, але борщ ваша дочка готує краще!» Приготування їжі – це ж як робота. Треба, щоб справою займався той, кому вона найкраще вдається.

ПБГ «КОВАЛЬСЬКА» ПРЕЗЕНТУЄ НОВИЙ ЖИТЛОВИЙ КОМПЛЕКС

Мрія про власне житло, довершене з усіх поглядів, стає реальністю, адже наразі розпочалося будівництво чергового житлового комплексу на вулиці Маланюка, 101 на Лівому березі Дніпра. Це новий об'єкт комфорт-класу від ПБГ «Ковальська». Він є втіленням усіх вимог зваженого й успішного сучасного покупця, який орієнтується на сімейні цінності, підтримує нові тенденції та тренди і веде активний спосіб життя.

ІСТОРІЯ І СЬОГОДЕННЯ

Комплекс буде збудовано в одному з наймальовничіших куточків міста, Микільській слобідці, який до того ж має багату історію. Колись ці землі належали монастирю, а згодом саме тут вінчалися Микола Гумільов та Анна Ахматова. Наразі це сучасний район Києва поруч зі станцією метро «Лівобережна». Вихід до Дніпра і безпосередня близькість дачного масиву «Русанівські сади» надають йому особливої атмосфери затишку та комфорту. А розвинена інфраструктура та зручна транспортна розв'язка дають змогу за короткий час зануритися у діловий вир столиці.

УСЕ В ОДНОМУ

Родини з дітьми радо зауважать, що у районі працюють дві школи та чотири дитячі садочки. Прихильників здорового способу життя вразить різноманітність спортивних клубів: Platinum, Graft і «Спортленд». Окрім того, зовсім поруч знаходиться ТРЦ KOMOD з крамницями, ресторанами, більярдом і кінотеатром «Мультиплекс», а також продуктові гіпермаркети Novus та «Фуршет», Київський державний академічний театр драми і комедії, Міжнародний виставковий центр та Патріарший собор Воскресіння Христового. Найкраще поєднання усього, що необхідно для повноцінного життя, годі уявити!

ЖИТТЯ СЕРЕД ПРИРОДИ

Основною привілеєю нового ЖК стане мальовнича набережна біля Дніпра, уздовж усієї території. Влітку – плавання та водні розваги, взимку – ковзани і хокей. І все це ваше, поруч із домом. Обираючи життя у новому комплексі – ви оселяєтеся серед природи, не залишаючи міста.

ЕТАЛОН ЖИТЛА

Найбільш масштабний у сегменті комфорт-класу та еталонних стандартів будівництва якісного і доступного житла від «Ковальської», комплекс має закриту територію, яку цілодобово охороняють. Проектом передбачені не лише квартири різноманітного планування, а й комерційні приміщення для офісів, салонів, магазинів, аптек на нижніх поверхах і творчі майстерні – на верхніх, а також підземний паркінг. Два 25-поверхові будинки зводять за останнім словом сучасних будівельних технологій, з використанням високоякісних матеріалів власного виробництва ПБГ «Ковальська».

100% ДОВІРИ

За незалежними експертними оцінками, з 2012 року ПБГ «Ковальська» входить до десятки найбільших забудовників столиці і спеціалізується на розробці та втіленні у життя проєктів середнього сегменту житлової нерухомості. Такому можна довіряти! Об'єкти зазвичай здають не просто у строк, а навіть з випередженням графіка, а сама компанія повністю відкрита для спілкування з клієнтами і практикує максимальну доступність інформації як на сайтах, так і в офісах продажу. Маючи бездоганну репутацію, перевірену часом, компанія також пропонує покупцям розстрочку від забудовника до 3 років, фіксацію цін, супровід під час та після покупки, лояльні умови придбання, знижки, подарунки, бонуси.

ЖИТТЯ ЯК ГРА

Він грає у складі збірної України з пляжного футболу і має за плечима без перебільшення історично важливі перемоги у міжнародних змаганнях. Сьогодні героєм рубрики «Захоплення» став Іван Глуцький, фахівець з обслуговування клієнтів відділу обслуговування клієнтів «ЗЗБК ім. С.Ковальської» і за сумісництвом – професійний гравець збірної України з пляжного футболу. Про те, як поєднати кар'єру професійного футболіста та менеджера, читайте у нашій розмові.

М.: Ви займаєтеся пляжним футболу професійно чи заради задоволення? Як давно Ви у цьому спорті?

І. Г.: Я починав грати заради задоволення, було бажання спробувати цей різновид футболу. Потім сподобалося, і от уже років 5-6 тренуюся.

М.: За яку команду Ви зараз граєте?

І. Г.: Останнім часом граю у київському клубі Artur Music. У складі нашої команди від 10 до 15 гравців. Команда активно розвивається, її склад постійно змінюється – хтось приходить новий, хтось іде...

М.: Розкажіть, чим пляжний футбол відрізняється від звичайного та міні-футболу?

І. Г.: По-перше, гра відбувається просто неба, на піску. Стадіони, зазвичай, розташовані на березі моря та океану. На піску грати складніше – покриття сипке, ноги грузнуть, отже треба бути фізично витривалим. Ще необхідно мати певну акробатичну підготовку, бо доводиться виконувати багато ударів через себе. По-друге, пляжний футбол – це видовищний вид спорту, де, як правило, багато забитих голів. Що ж до правил – вони такі ж самі, як у звичайному футболі, проте є, звісно, і деякі нюанси.

Моноліт: Як доля занесла Вас на завод?

Іван Глуцький: Мене запросив добрий друг, який працює в компанії. Він є тренером збірної з міні-футболу «Ковальської», а також тренером збірної України з пляжного футболу.

**“Усе досягне, якщо захотіти.
Головне – бажання”**

М.: А де Ви тренуєтеся взимку?

І. Г.: Це проблема. Усі світові команди з пляжного футболу мають можливість грати цілий рік. На жаль, в Україні немає умов, щоб продовжувати тренування взимку. Зараз в основному граємо на Гідропарку. Лише 5 місяців – з травня по вересень.

М.: Окрім пляжного футболу, Ви також граєте за збірну «Ковальської» з міні-футболу. Після гри на піску у залі Вам грати легше?

І. Г.: Я думаю, що порівнювати ці види спорту недоцільно. У кожному з них є певні труднощі та специфіка. Єдине, що хочу зазначити, – після гри на піску набуваєш гарної форми, і це допомагає витримувати фізичні навантаження.

М.: Розкажіть, яким був Ваш перший досвід ігор на міжнародному рівні?

І. Г.: Була така команда «Фарсі Фарм», яка проіснувала лише 5 років. Команда розпочала гру у нижчих лігах, а потім поступово і впевнено просувалася вище і вище, доки не вийшла на світовий рівень. Минулого року у складі «Фарсі Фарм» я виступав в Італії у місті Катанія.

М.: Скільки команд тоді брали участь у змаганнях? З якими результатами Ви повернулися додому?

І. Г.: Результат був високим, ми вийшли в фінал, що правда програли після серії пенальті. Я вважаю, це доволі високий результат. У змаганнях брали участь близько 32 команд – чемпіони усіх європейських країн. Як показує досвід, українці гідно себе презентують на світовій арені.

М.: Після Італії були ще турніри в інших країнах?

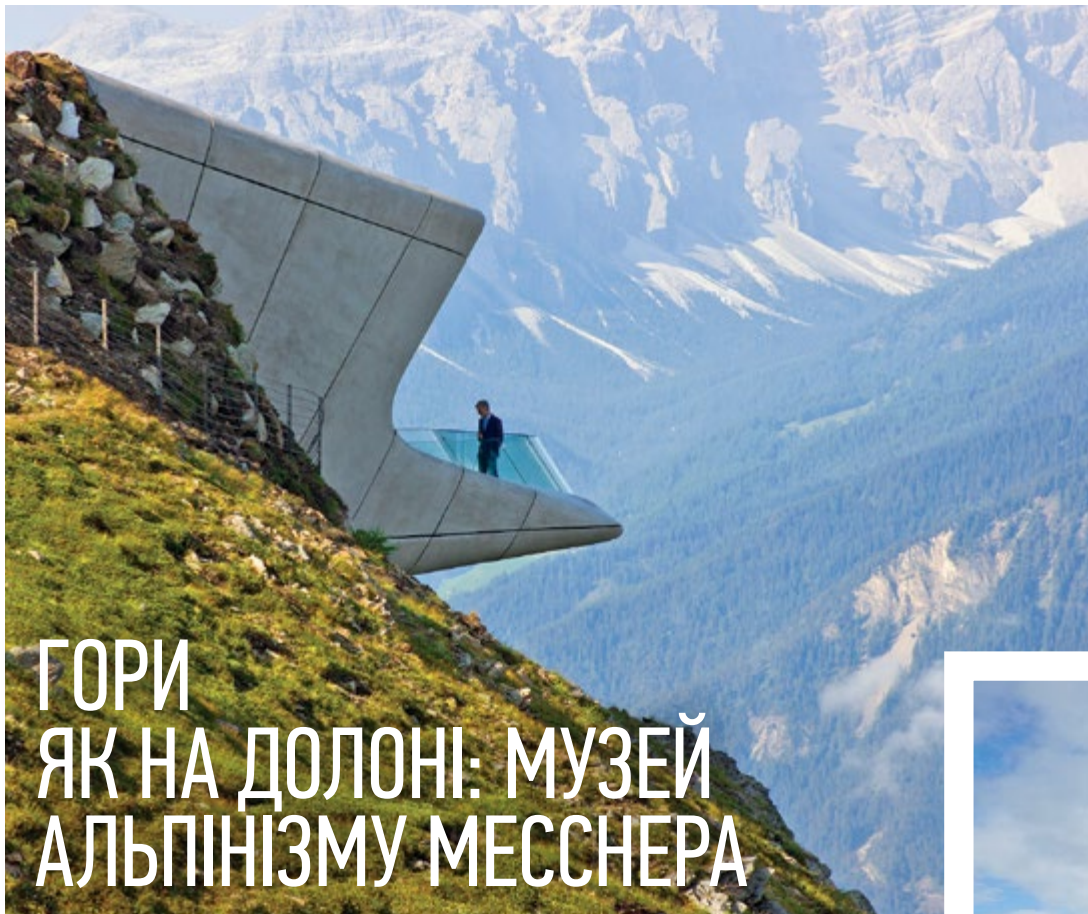
І. Г.: Після турніру в Італії мене запросили до збірної України з пляжного футболу. У її складі я побував у багатьох країнах. Чемпіонат Європи з пляжного футболу – Євролігу – проводять щороку. У ньому беруть участь збірні команди європейських країн. Змагання відбуваються у декілька етапів, а у фінальній частині визначають переможця. Пам'ятними для мене були ігри в Угорщині та Іспанії з фіналом у Катанії. Того року збірна України виграла чемпіонат Європи з пляжного футболу. Це вперше за останні 20 років Україна перемогла в командних видах спорту на світовому турнірі!

М.: Ви працюєте на заводі Ковальської рік. Хотіли б зробити спорт своїм основним заняттям? Чи все-таки це не те, чим можна заробляти на життя?

І. Г.: Спортom можна заробляти, але, на жаль, не такі великі гроші, щоб кинути все, пограти пару років і потім спокійно жити. У нас в країні це неможливо. Виняток, звісно, – великий футбол. Футбол – така справа: сьогодні граєш, а завтра отримувеш травму і залишаєшся осторонь. Тож доводиться поєднувати футбол і роботу, щоб був стабільний дохід.

М.: Що Ви порадите людям, які хочуть грати в пляжний футбол. Чи можуть вони просто прийти до клубу і сказати: я хочу грати, візьміть мене у команду?

І. Г.: Головне – бажання. Якщо хочеш потрапити до професійного клубу, треба домовлятися, щоб на тебе подивилися, який ти гравець. Є багато професійних команд, які утримують певні компанії, як наша Група «Ковальська». Завжди можна зібратися з друзями, якщо хочете взяти участь у турнірі з пляжного футболу, наприклад, зібрати необхідну суму (це коштує близько 20 тисяч гривень) і подати заявку. Усе досягне, якщо захотіти.

ГОРИ ЯК НА ДОЛОНІ: МУЗЕЙ АЛЬПІНІЗМУ МЕССНЕРА

Гірський музей Месснера складається з п'яти комплексів, розташованих у різних частинах італійського регіону Південний Тіроль. Кілька років тому для відвідувачів відкрився шостий музей, побудований за проектом архітектора Захи Хадід. У ньому і запрошуємо вас побувати, адже його конструкція так само дивовижна, як і історія появи.

Усі музеї комплексу MMM (Messner Mountain Museum) заснував Райнхольд Месснер – перший у світі альпініст, який підкорив 14 вершин світу заввишки понад 8 тисяч метрів, а також першим піднявся на Еверест без кисневого балона. Кожен з музейних центрів розкриває певну тему: історії та розвитку альпінізму, гір як містичних і духовних об'єктів, гірськолижного спорту, Доломітових Альп тощо. Новий музей під назвою MMM Corones присвячений історії підкорення гір людиною.

КОНЦЕПЦІЯ МУЗЕЮ

Місце для розташування шостої частини музейного комплексу обрали не випадково. Будівля, розміщена на висоті

2 275 метрів над рівнем моря на вершині Кронплатц, шпильми, схожими на корону, виступає з гори. За задумом авторів проекту із бюро Zaha Hadid Architects, відвідувачі можуть спочатку спускатися вершиною, досліджуючи її печери та гроти, а потім вийти з іншого боку тераси, що звисає над долиною, і насолодитися неймовірною панорамою гір.

Монолітні фасади будівлі нагадують силуети скель і навколишніх засніжених вершин. Навіси підіймаються над землею, захищаючи вхід, панорамні вікна та терасу. При цьому екстер'єр музею не відволікає від краси природи.

БЕТОН У ГОРАХ

Будівля має футуристичні форми – типові для творчого почерку Захи Хадід.

Реалізація такого сміливого проекту у гірських умовах стала справжнім будівельним викликом. Щоб реалізувати заплановане, проєктанти використали бетон. Зведення складної бетонної конструкції у місті – не проблема, однак транспортувати матеріали на висоту понад 2 000 метрів над рівнем моря і працювати з ними за несприятливих погодних умов виявилось непросто.

Площа музею становить понад 1 000 кв. метрів. Більша його частина розміщена під землею. Як для фасадних елементів, так і для всіх складових інтер'єру дизайнери використовували бетон. При цьому суміші надавали покращені характеристики витривалості, які у кілька разів перевищують показники найстійкіших існуючих бетонних конструкцій.

Видимі частини внутрішнього простору: стіни, стелі, сходи – мають світлу однорідну структуру. Водночас для виготовлення підлоги обрали матеріал із грубою необробленою фактурою. Над дизайном підлоги працювала компанія Ideal Work та провідні дизайнери Оскар Німеєр і Тадао Андо. Разом вони розробили спеціальний склад покриття з додаванням речовини Colour Hardener, яка створює декоративний шар з ефектом цементу і подвоює стійкість до зношування.

УСЕ ЗАРАДИ ПРИРОДНОЇ КРАСИ

Усі шість музеїв комплексу поєднує мереживо доріжок, щоб відвідувачі могли на шляху від однієї експозиції до

іншої зануритися в атмосферу гірських ландшафтів. У музеї МММ Corones можна вийти на відкриту терасу з оглядом на 240 градусів і насолодитися безмежним краєвидом. Три рівні будівлі об'єднують сходи-водоспади. Немов стрімка гірська річка, вони ведуть відвідувачів до галерей з панорамними вікнами.

Дизайнери спеціально зробили переходи із зали до зали плавними й органічними, щоб кожен міг, роздивляючись експонати в безпосередній близькості до гір, уявляти, як ті чи інші речі застосовували альпіністи. Бетонний інтер'єр при цьому не відволікає від споглядання і забезпечує відчуття надійності та захисту на гірській вершині.

ТРОТУАРНА ПЛИТКА «АВЕНЮ» СУПРОВОДЖУЄ КИЯН НА КОЖНОМУ КРОЦІ

Якісна, надійна, проста в укладанні – ці характеристики тротуарної плитки «Авеню» цінують клієнти. А ось пішоходам, які щодня крокують вишуканими доріжками, найбільше подобається її яскравий дизайн та... відсутність застою води. З якого боку не глянь: бруківка від «Ковальської» – найкращий вибір для благоустрою парків і вулиць столиці.

ПРОГУЛЯНКИ ПАРКОМ «НАТАЛКА»

Мешканці Оболонського району насолоджуються новим парком. Тут до Дня Києва відновили 7 га площі з 12. Уже облаштували поле для міні-футболу, дві зони відпочинку, велосипедну доріжку. На фінальній стадії – будівництво вхідної групи з двома павільйонами, сучасної стаціонарної громадської вбиральні, систем освітлення, автоматичного поливу газону та трьох альтанок із чудовим краєвидом на Дніпро. Затишні прогулянки парком «Наталка» забезпечують 5 000 кв. м бруківки «Авеню». Доріжки, що пронизують територію урочища, зручні як для піших та велосипедних променадів, так і для прогулянок із дитячими візочками.

ДОРОГУ ЄВРОБАЧЕННЮ-2017

Цього року Євробачення стало випробуванням не лише для співаків, а й для київських будівельників і ко-

мунальних служб. І нам таки вдалося здобути перемогу: європейські гості закохалися у красиві вулиці та архітектуру столиці. Приємно, що наше підприємство зробило неабиякий внесок у досягнення цього результату – близько 50 000 кв. м бруківки у районі метро «Лівобережна», на Русанівській набережній та у Гідропарку викладено тротуарною плиткою «Авеню».

Впоратися з такою площею робіт у стислі строки допоміг сучасний укладальник німецької фірми Optimas. Він доволі потужний – може укласти 13 «КамАЗів» бруківки за одну ніч. Секрет такої швидкості криється у двигуні Lamborghini, яким оснащена техніка.

ПАРК «КІОТО» – ЯПОНСЬКА ФІЛОСОФІЯ КОМФОРТУ

Ще один київський парк зустрів літо з оновленим ландшафтним дизайном – у Деснянському районі відкрилася перша черга реконструйованого парку «Кіото». Проект реставрації було присвячено 25-річчю дипломатичних відносин України та Японії. Ним займався провідний дизайнер японських парків – Широ Накате.

Відтак у зеленій зоні з'явилися ставок із водоспадом у насадженнях ірисів, японські ліхтарики, імітація гори Фудзі, а також цілий острів, до якого ведуть 3 витончені містки, викладені із плитки пастельних кольорів у стилі мінімалізму. Архітектурну вишуканість японського ландшафту доповнила бруківка ТМ «Авеню», а саме тротуарна плитка «Лайнстоун». Нею викладено близько 12 000 кв. м доріжок. «Нам, як виробникам плитки «Авеню», надзвичайно імпонує участь у такому проєкті. Для японців кожен куточок парку має глибокий філософський зміст. Приємно, що наша продукція ідеально гармонує не лише з українськими дизайн-проєктами, але і з японськими», – зазначає Євгенія Плешкова, ландшафтний дизайнер ПБГ «Ковальська».

ВОДНІ РОЗВАГИ

Улітку так хочеться прохолоди! Її дарують усім охочим морські хвилі, а тому, хто залишився в місті, – ріки, озера ставки та інші водойми. Як провести відпочинок в акваторії весело і з користю? Відкрийте для себе водні розваги. Це дозволяє, яким можна насолоджуватися, не залишаючи Києва. Обирати справді є з чого!

ВЕЙКБОРДИНГ

Цей вид спорту з'явився як спосіб розважити серферів, які засмагали, виглядаючи хвилі. Мисливці за гострими відчуттями чіплялися за катер і каталися на борді з вітерцем, не чекаючи поблажок від природи! Саме це забезпечило зростання популярності вейкбордингу: не потрібно океану і хвилі, досить водної гладі і тягового «помічника». Є два різновиди вейкбордингу: катерний та кабельний. В останньому плавзасіб замінює канатно-буксирвальна установка. Це актуально для новачків: пройшовши інструктаж, вони можуть потренуватися, спробувати свої сили, перш ніж чіплятися до катера. Важливо і те, що вейкбординг може бути екстремальним, із трюками й акробатичними стрибками, і спокійним, доступним усім охочим.

Де і чому:

Клуб X-Traction, парк Дружби народів
Клуб BreakWater, Труханів острів
Клуб TryWake, Труханів острів
Вартість 1 хвилини катання – 25-30 грн.
Прокат спорядження – від 250 грн.

ВОДНІ ЛИЖІ

Це один із небагатьох екстремальних видів спорту, що є широко розповсюдженим і не потребує спеціальної підготовки, максимум – короткого інструктажу. Секретів кілька: стартувати з води, індивідуально вибрати швидкість і, згрупувавшись, поступово переносити центр ваги вперед. Можливо, з першого разу вам не вдасться зробити все ідеально, але, як відомо, терпінням і працею усього досягнеш. Після кількох спроб ви станете якщо не профі, то впевненим воднолижником. Такий відпочинок – найкращий вибір для кожного, хто захоплюється сноубордом і гірськими лижами. Це прекрасний спосіб підтримувати спортивну форму влітку. Кожен, хто прагне гострих відчуттів не буде розчарований водними лижами і ловитиме швидкість, вітер, драйв!

Де і чому:

Клуб Joy Adventures, парк Дружби народів
Спортивно-розважальний комплекс X-Park, парк Дружби народів
Клуб 4 sports, Труханів острів
Вартість – від 275 грн за 30 хв. катання.

БАЙДАРКИ

Ці стійкі на воді, легкі човни може опанувати навіть дитина, якщо плавати у закритій і безпечній акваторії, наприклад, на Дніпрі чи Десенці. Перед першим виходом на воду вас проінструктують, як керувати байдаркою, та обов'язково забезпечать рятувальним жилетом. Варто захопити з собою сонцезахисний крем, головний убір і термосумку для зберігання цінних речей. Весла в руки – і в дорогу! Для початку можна вибрати короткий маршрут по Дніпру зі стартом і фінішем у Гідропарку, щоб дослідити рідне місто з нового ракурсу і помилуватися мальовничими острівцями. А потім, якщо не на жарт захопитися – вирушити у байдарковий сплав на кілька днів. Компанія знайдеться!

Де і чому:

Sup Kayak Club, парк Дружби народів
Amigos Tour, Труханів острів
Прокат байдарок і каяків, Гідропарк, зліва за Венеціанським мостом
Вартість – від 15 грн за годину або 180 грн за день у будні.

ВІНДСЕРФІНГ

Що може бути романтичнішим, ніж мандрівка під вітрилом? Навіть якщо воно невелике, як у віндсерфа – легкої та маневреної дошки, що ковзає поверхнею води. Швидкість і напрямок руху такого судна залежать від положення гнучко закріпленого вітрила щодо вітру, і керує цим ви – за допомогою поперечки, що називається гиком. Є чимало типів віндсерфів (як навчальних, так і спортивних), які різняться розмірами дошки та вітрила. Щоб вибрати відповідне знаряддя і спробувати опанувати його, найкраще звернутися до віндсерфінг-клубу, де є досвідчені інструктори і багатий вибір обладнання. Заповітна мрія стати «тим, що біжить по хвилях» цілком може здійснитися!

Де і чому:

Київський віндсерфінг-клуб, Вишгород
Клуб «Містраль», Вишгород
Клуб FunSurf, Троєщина, затока Десенки
Вартість – від 200 грн за годину прокату віндсерфа і 200 грн за годину навчання з інструктором.

НА СТАРТ! УВАГА! ВПЕРЕД!

Цього року наша команда взяла участь у спортивних змаганнях «Гонка Нації» – вражаючих забігах з перешкодами. Навіть для досвідчених спортсменів – це справжнє випробування. Тож ми з нетерпінням чекали на старт та вболівали за наших. Більше про сам турнір, підготовку та результати перегонів, читайте у нашому матеріалі.

«Ми це зробили! Подолали понад 20 перешкод на дистанції довжиною 5+ км, отримали феєричний заряд адреналіну, а головне, переконалися – для команди ПБГ «Ковальська» немає нічого неможливого», – так прокоментували своє заслужене 4-е місце спортсмени «Ковальської». Працівники Групи дійсно мають відчайдушний спортивний характер, який проявляється не лише в роботі, але й на стадіоні, бігових доріжках та у різноманітних видах спорту. Тож спробувати свої сили у «Гонці Нації» – справа честі. Крім того, це цікаво, весело, а ще гарний спосіб відчувати силу командного духу. І йдеться не лише про спорт, а й про колектив підприємства в цілому.

ЩО ТАКЕ «ГОНКА НАЦІЇ»?

RACE NATION – забіги з перешкодами, у яких може взяти участь кожен, як спортсмен, так і любитель. Проте не кожному вдається подолати їх до кінця. Спортивна підготовка дуже важлива, тому учасниками, як правило, стають ті, хто мав досвід у марафонах, тріатлоні, пейнтбольних іграх, займається кросфітом чи іншими видами активного спорту. В Україні проводять кілька різновидів змагань, до них входить біг на дистанції від 5 до 20 км. На цьому шляху учасникам доводиться долати понад 20 різноманітних перешкод – інколи зовсім екстремальних. Виснажливі та водночас неймовірно захоплюючі перегони користуються популярністю у всьому світі.

НАШ СПОРТИВНИЙ ХАРАКТЕР

Враховуючи високий рівень змагань, наша команда учасників обрала для тренувань справжнього майстра своєї справи. За фізичну підготовку та спортивний дух спортсменів відповідав Дмитро Мельников, тренер з функціонального багатоборства, кросфіту, реабілітації, а ще персональний тренер з усіх спортивних, коригувальних та оздоровлювальних вправ.

Професійно спортом Дмитро займається понад 10 років, проте запевняє, що він спортсмен від самого народження. Є майстром спорту з пауерліфтингу та вважає своїм життєвим кредо «Пізнаєш спорт – пізнаєш світ!». Понад півтора місяця Дмитро «муштрував» кожного учасника, тож ми були впевнені: наша команда у надійних руках.

МИ ЗАПИТАЛИ У ТРЕНЕРА, ЯК ПРОХОДИЛИ ТРЕНУВАННЯ, ТА ЧИ СКЛАДНО НАШИМ УЧАСНИКАМ НА ДИСТАНЦІЇ.

Моноліт: Як склалося, що ви стали тренером нашої команди у підготовці до «Гонки Нації»?

Д. М: Можливо, ідея взяти участь у перегонах назрівала давно, і ось так всі обставини склалися. Не знаю, напевно, Олена запропонувала таку ініціативу, адже в нашому клубі є команди, які давно беруть участь у цих перегонах. А для компанії спорт – це традиція. Так усі точки зішлись в одному місці.

М.: Як ви оцінювали потенціал нашої команди? Чи мали якісь прогнози?

Д. М: Моя команда тренерів мала гарну підготовку, на змаганнях в Одесі посіла 4 місце. І такого результату досягти було досить нелегко. Складно спрогнозувати, на що може розраховувати команда. На мій погляд, функціонально усі були готові дуже добре. Багато значить і психологічна готовність. Крім того, тренування – це одне, а на ділі – це невідома траса, екстремальні умови тощо. З упевненістю можу сказати – усі учасники чесно тренувалися. Команда працювала зладжено, тому шанси хороші.

М.: Такі змагання – це вже певний рівень. Хто зазвичай бере участь у таких перегонах?

Д. М: Серед майже 1 000 учасників 50% – це спортсмени-аматори. Це змагання масові – для популяризації бігу, спорту, здорового способу життя. Комуś важливо проявити себе, дізнатися свої сили, комуś – зайняти призове місце. Половина з учасників приходять просто для розваги. Звичайно, є і професійні спортсмени. Спробувати себе може кожен, тому треба боротися – як мінімум, щоб подолати свої страхи і лінь.

М.: Спорт – це не тільки фізична підготовка, але й харчування. Чи не так?

Д. М: Так, звичайно. У підготовці до змагань ми дотримуємося режиму, щоб правильно розподілити енергію. Проте у житті я прихильник комфорту. Їсти можна все, що хочеться. Головне дотримуватися міри. Навіть спорт понад міру може бути не на користь. Тому золота середина має бути у всьому.

М.: Що людина отримує від спорту, крім фізичної підготовки?

Д. М: У першу чергу це здоров'я, правильна механіка рухів, яка потім переноситься у побутове життя. Більшість не вміє правильно присідати та навіть вставати з ліжка, а фізичні заняття цьому вчать.

АНОНС КУЛЬТУРНИХ ПОДІЙ

Літо у розпалі, і саме зараз можна робити стільки цікавих і приємних речей: їсти морозиво донесхочу, освоювати нові водні розваги або відвідувати цікаві події, яких чимало цього літа.

12-13 серпня | Київ, ВДНГ

ЯСКРАВО: ФЕСТИВАЛЬ ФАРБ ХОЛІ

За однією з легенд, прекрасна і добра царівна Холіка врятувала індійського принца від смерті на вогні, накривши своїм барвистим платком, а сама згоріла. Відтак свято Холі в Індії супроводжується розпалюванням вогнищ, які очищують, і феєрверками зі спеціальних кольорових фарб. Дійство настільки цікаве та захоплююче, що варто побувати на ньому один раз – і це стане для вас традицією. Наша порада – щоб повністю зануритися в атмосферу фестивалю, не одягайте нового одягу.

Вхід: від 70 грн

15 липня, 23 липня, 20:00 | Київ, Ботанічний сад ім. М. Гришка

НАТХНЕННО: КЛАСИКА В САДУ

Чарівні концерти музичної класики в одному із найнатхненніших місць Києва залишать незабутні спогади про літо-2017. Шедеври Штрауса, Чайковського, Грига, Дворжака, Дебюссі та інших класиків прозвучать в оточенні природних декорацій квітучого літнього саду у самому серці столиці. Літо обіцяє теплі затишні вечори, за музичний супровід відповідає оркестр «Віртуози Києва».

Вхід: 300 грн

24 серпня | Київ, Русанівка

ЗАБІГ У ВИШИВАНКАХ

24 серпня у Києві на Русанівці, а також у Львові, Одесі, Херсоні, Рівному, Миколаєві та Дніпрі відбудеться яскраве патріотичне родинне свято – Забіг у вишиванках. Уже втретє українці, одягнені у вишиванки, братимуть участь у масовому забігу, символізуючи волю та незалежність своєї країни та нації. Також знайшлися активісти серед закордонної української діаспори в Нью-Йорку, Філадельфії, Чикаго, Торонто, Мюнхені та Австралії. Вартість участі: 350 грн

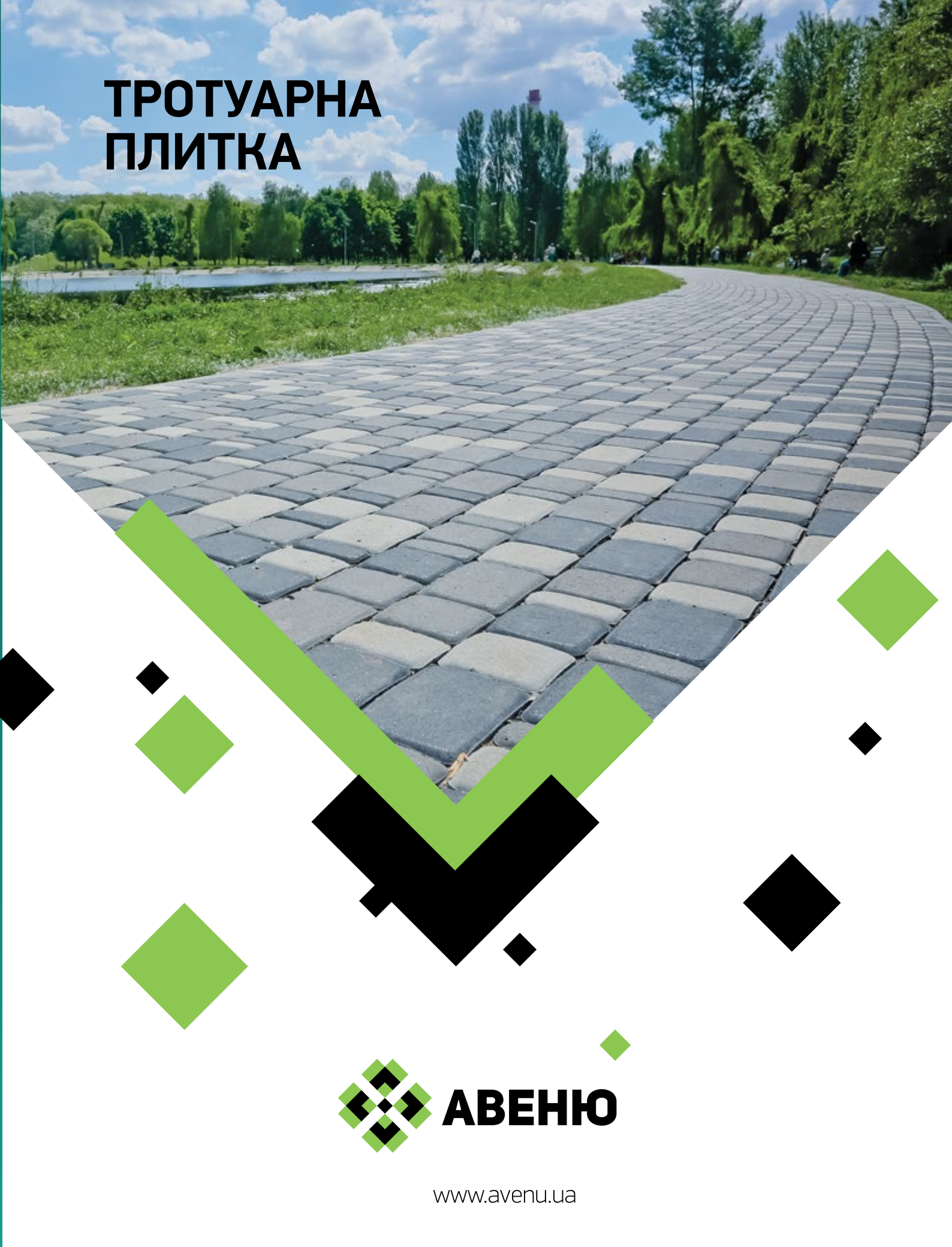
11-13 серпня | Київ

ПІДГОТОВКУ ДО ФУТБОЛЬНОГО ТУРНІРУ ПБГ «КОВАЛЬСЬКА» РОЗПОЧАТО

Літо у «Ковальській» традиційно сповнене яскравими подіями. Одна з них – XII турнір з міні-футболу, що відбудеться 11-13 серпня 2017 року. Упродовж трьох днів 10 команд Групи боротимуться за звання переможця та призовий фонд. Дедалі спортивне свято стає цікавішим, а рівень гравців професійнішим. Цьогорічний турнір, як і раніше, пройде за підтримки «Федерації футзалу м. Києва». Безліч розваг та конкурсів організатори готують і для вболівальників. Тож запрошуємо усіх бажаючих взяти участь у цікавому заході! Місце проведення турніру буде повідомлено пізніше.

ТРОТУАРНА ПЛИТКА

АВЕНЮ

www.avenu.ua

SILTEK™

ДЛЯ
ТИХ, ХТО
БУДУЄ

